

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Efter sidste flytning : 1853

Citation: Kierkegaard, Søren: "Efter sidste flytning : 1853", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 , s. 7r. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p447-txt-shoot-n464.pdf> (tilgået 08. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.  
[Læs CC0-erklæringen](#)

**P447:464**

At det Videnskabelige er det Allerfarligste for det Christelige, maa blive Opløsningen.

---

Saaledes er vel Forholdet. Der forkyndes Dig i Xsto Jesu Dine Synders Forladelse, Naade, evig Salighed – troe det blot. Føler Du saa ikke dybere Trang til at have med Xstd. at gjøre: i Guds Navn, saa see at komme ud i Verden, udfyld Din Dag og Tid med eet ell. andet gavnligere msklig Foretagende, arbeid, erhverv, gift Dig o: s: v:.

Føler Du derimod dybere Trang til at have med Xstd. at skaffe: vel, saa ud i Charakter af det Xstlige, i strengere Forstand i Charakter:<sup>a</sup> at lide for Læren, at blive Martyr.

a at vidne for Læren som Missionair blandt Hedninger eller i »Xsthed«

I begge Tilfælde forvanskes den hellige Skriffs guddommelige Korthed i Bud og Befaling i Forjættelser og Tilsagn ikke; thi den menige Xsten udfylder sin Tid og Dag med Andet og faaer altsaa ikke Tid til at belæmre den hellige Skrift med Vidtløftigheder; og Sandheds-Vidnet faaer heller ikke Tid dertil.

Men da skyder der sig et Tredie frem: det videnskabeligt at beskjeftige sig med det N. T. Og i en ældre Tid jagttoges dog den Sømmelighed, at Den, der saaledes beskjeftigede sig med det N. T., dog forsaavidt var strengere i Charakter af det Xstlige som han var Asket o: s: v:

Men i vore Tider er Professoren aldeles en Verdensmand ligesom Prof. i Historie, Mathematik, Græsk o: s: v: – ikke i nogen Maade i strengere Forstand (end den menige Xsten, der jo ikke er i strengere Forstand i Charakter af det Christelige) i Charakter af det Christelige. Men han forsker lærd i det N. T.

Og see, Ordets guddommelige Korthed i Bud og Befaling i Forjættelse og Tilsagn, opløser sig i en uendelig Vidtløftighed af pro und contra;<sup>b</sup> Og dog gjørdette Videnskabelige Fordring paa, christeligt at staae høiere ikke blot end den menige Xsten (hvilket dog er Usandhed, da det just er, christeligt, det Gode hos ham, at han, naar han ikke vil i strengere Forstand

b Tvivlsmaalenes uoverskuelige Skare reiser sig og afføder nye Tvivlsmaal; som »Prokuratoren« skaffer Sager, saaledes udvikler »Professoren« Trang til flere, flere Professorer, for at kunne holde Overskuelsen, tilsidst maaskee vel endog blot for at kunne holde Overskuelsen over Dem, hvis Forretning er at holde Overskuelsen. I Sandhed er det guddommeligt at være kort: dette, ja det er vidtløftigt!

træde i Charakter af det Xstlige, idetmindste ikke bebyrder det med Vidtløftigheder) men endog end de - ulærde - Sandheds-Vidner.

Følgen af dette Videnskabelige bliver saa, at den menige Xsten ogsaa faaer et Nys om det Lærde, og nu ikke mere er nøiet med Sit uden dog at kunne blive lærd - med ham bliver det altsaa Skidt. Paa den anden Side bliver Følgen den, at Den, der føler Trang til dybere at have med Xstd. at gjøre, og saa altsaa skulde ud i Charakter af det Christelige, at han foranlediges til dog først at ville sætte sig ind i det Videnskabelige, dette vil sige, han kommer aldrig ud i Charakter af det Xstlige, men omkommer i det videnskabelige Vrøvl.

Dette er det Christeliges Forraadnelse. Men et hykkelsk Skin hviler over det Hele som var dette just den dybe alvorfulde Interesse for det Xstlige. Og man passer vel paa, at sikkre sig Forraadnelsens Vedbliven, saa hvis Nogen vilde see at faae den taget bort, ved at vise det Videnskabelige udenfor, da raaber man: hvilken Ugudelighed, tag for Gud i Himlens Skyld ikke det Videnskabelige bort, dette sande Christelige, vor Tids Stolthed.